

پیش ٿران

منیر مومن

پیش ٿران

(Preface)

منیر مومن

نچین

نگاهِ باتنِ سپر

ابیتکین شئرانی زیمر

پیاپیں لچھے پتو

فیروزء شیشگ

داوا

شئیر ڋ کبس

پیش تُران

اے کتابِ وانگِ وهدان اگاں شیئران گوں شُمے چم، گوشُ زبانان ابید ارواهُ مارشتان گوں الوت گُت ته بزان من سوب مندان پرچا که هقین شائیرِ حد همودَه بِنا بنت همودَه که چم، گوشُ زبانِ سیمسر گُٹ آنت.

شائیری یا لبزانک هبرُ نا هبرِ نیامَ هما بارگیں راهِ انت که اے نیمگَه زانتکاریِ کورچاتُ آپهناٽَ گوکیِ جهنندم انتُ شائیر اگاں اے کشَه بُروت زانوگرُ آپلوَه بِه کپیت گنوک مانیت. شائیری همے پُھلَه صراتِ سرَه اوشتگُه و تی کِرده دُرانگازیِ نامِ انت، کسے ایشیَه اِزمے سرپد بیت که فرضے، فرق نه کپیت.

چوناها بایدِ انت که من و تی هبر همدا آسر بُکتین پرچا که من په زانت ادا شائیری لبزانکِ بابتَه هچ گُشگ نه لوٹان، بلئے دو تچکُه لازمی هبر که اے منی شیئرانی اولی کتابِ انتُ ایشیَه تها دان روچ ئے مرچی منی پربستگین دُرسین شیئرانی یکجاٽ کنئگ پرے حاترَه گرُانَ آت که کِتاب باز مزن بیت، پمیشکه من چو گُتگ که بنداتَه بگر دان اُنُوں و تی هر وهدِ چیزے چیزے شیئر هوار گیتکگ دانکه شائیرِ بیلهین دُروشمے دیما اتک به کنت. ئُ په پیشگالِ نبشتَه من په زانت کس بیگار نه گُتگ دانکه مئے واجکارین شائیر لبزانت کتابِ چهاب بُوگَه پد ایشیَه بابتَه اگاں نبشتَه کنئگ به لوث آنت گُدَا آهانی راهِ دیما و تی ریتکگین کنٹگ مه بنتُ بے ریائیں ترَانے بُوت به کنت.

و تی ذاتِ بابتَه هبر کنئگ هچ معنا نه داریتُه بلوچی لبزانکِ تها بنداتَه بگر دان مرچی چست بوتگین لبزانکی جیڙهانی بابتَه منی هیالُه لیکه چی آنت، ایشیَه منی شائیری بایدِ انت که و ت نیشان به دنت.

گُڏ سري هبر ايش که اگان چرے کتابءَ بلوچي لبزانکءَ تاواني به رسیت گُڏا ايшиءَ تهنايin ذمه وار مني جندِ انتءَ اگان نپے بيت ته مهرواني انتءَ.

واجه یونس ارمان، ميرعمير، نصيراحمدبلوچءَ محمد سيلانءَ که اشاني مهرءَ واهگان منا په زور اے کتابءَ چاپ کنهگءَ رضا مند گُنگـ.

6 نومبر 1998، پسنی

(”نگاهءَ باتنءَ سپر“)

ابیتکین شیئرانی زیمر

”ابیتکین شیئرانی زیمر“ء تھا ھواریں گیشتر شیئر ھما آنت که موسيڪِ هاترا ترزاني سرا پربندي ٻوتگ آنت ء آهاني تھا لس مھلوڪءِ تبءِ دارگِ گیشتر جُهد کنئگ ٻوتگ۔ اے گل ھما شیئر آنت که من پربستگ ء بے ھال گُتگ آنت، راشاني هچ وڙين ریکارڈے مني ڪرڻَ اير نه ٻوتگ۔ اے شیئر که مروچي کتابيءِ درُوشمَ يك جاگه آنت اے اعجاز ڏاڪرڻَ مُجیب مجاهدءِ رحمت ء جڪانسريانی آسرِ آنت۔ من هچپر پِگر نه گُتگ که اے شیئر کتابيءِ صورتءَ به بنت تا اے هڏءَ که کتابءِ نام آمِ مُجیبَ اير گُتگ۔

اے شیئرانی تھا موسيڪءَ گون بندوکين مردمانءَ لبزانکءَ گون نزُوك کنئگءَ جُهدے، اڳاں کسانين شھمے آمِ گندگ به بيت ته ٻوت کنت که شائري منءَ پهله به کنت۔

22 جولائى 2004 (پسني)

(”ابیتکین شیئرانی زیمر“)

پیش تُران

لِبِزانِک نِيمونے وَتِي پِهمگِي، وَتِي پِد جِنِئِك ءُ پِه وَتِا سِر بُوگِي-
 لِبِزانِکِ دِان اَي وَهَدَهَ هِزار مَانا درِيچِيگ بُوتِك آنت، رِنگ رِنگِين تُران
 ءُ باوست دِيما اِتكِي آنت، بلئِي گِي يِكَي كِه لِبِزانِکِ تِلبَهُ حاجت
 بِس پِمِيشِكِه مِنِتِك ءُ زِندَگ مَانِيَت كِه اِنسان چِه هِر كَارَه سِير بُوت
 كِنَت، چِه هِر نِدارِگَه شِزار ءُ اِبِيتك بُوت كِنَت، بلئِي وَتِي شِواهَز ءُ
 پِهمگِي شِزار نِه بِيت ءُ پِه وَتِا سِر بُوگِي اوستَه درِامِد كِت نِه كِنَت-
 اَي كِتاب كِه شِمِئِي دِسْتَه اِنت گِون هِمِي اوِتاكَه بِندوک
 اِنت- وَتِي گِسِر كِيگِي نِدارِگ آنت، هِما پِداني شِواهَز اِنت كِه گِواتَه
 رِپِتِك آنت، هِما شِيئِرِ سِپِر اِنت كِه گِون زِندَه پِيزِاتِك- - - - - اَي منِي
 اولِي كِتاب اِنت كِه چِه ذِيل ءُ بِامِ رِواجِ كِيتكِين پِابِندِيَاي آجو اِنت- اَي
 تِهِر كِه اِيشِيَه prose poetry كِش آنت مِزِينِ سِندَه گِوازِينِگَه رِند
 هِم اِرْوَوكِي (مِتَنَازِعَه) اِنت- انِگِ رِم ءُ لِچِه نِيامَه اوِشتاتِك- اِيشِيَه
 مِسْتَرِين سِبِب پِيشِرِدَه زِيلِي لِه دِيگِ اِنت- - - - - بلئِي جِيزِگِي هِبر
 اِيشِ اِنت كِه ”شِيئِر“ سِنگ ءُ زِيل ءُ رِد ءُ پِيشِرِدِانِي نِامِ اِنت يَا چِريشان
 جِتا هِم ”شِيئِر“ وَجُودَه است- - - - - ؟ وَهَدَه مَا شِيئِرِ هِمِراه
 سِپِرِ كِنِين، شِيئِرِ مارِگِي جِهَدَه كِنِين گُدُلا اَي هِبر تِچِك بِيت كِه آهِنِگ
 ءُ پِيشِرِد پِه شِيئِر گِشَگَه اِزِباب (tools) آنت، شِيئِرِ تِهِنَائِين جِوهِر نِه
 اَنت- چِشِين بازِين شِيئِرِه هِر رِوچِ مِئِي دِيما گُوزِيت كِه آهِانِي زِيل ءُ
 آهِنِگِي تِها هِچ وَرِيي كِمِي گِيشِي نِيست، رِد ءُ پِيشِرِدِانِي در ءُ بِسِت
 سِك وَشِنُمَا اِنت بلئِي هِچ سِرِپِدِين مِرِدم آهِان شِيئِر گُشت نِه كِنَت-
 اَگَان ما كِمِين پِه راه رِواجي اوِن بِه جِيزِين چِشِين بِندانِي اِمِبارَه مِج
 بِيت كِه لِس مِهِلوك آهِانِي پِوشَاك (رِدَه پِيشِرِد، سِنگِه آهِنِگ) ءِ سِبِبَه
 آهِان شِيئِر سِرِپِد بِيت بلئِي جِوهِر اِش شِيئِرِ نِه اِنت- - - - - بلئِي
 اَگَان يِك تِهِرَه بِه اِزِباب ءُ نِيمون ءُ بِه سِلاه ءُ سِنجَه، ءُ تِهِنَا وَتِي اِسل
 ءُ جِوهِرِ زِورَه وَتِا مِنِينِگِه شِيئِر بُوگِي تِوانَه بِدارِيت گُدُلا چِدَه گِهِتر چِي

إنت---؟ بلئے چو که مهلوک چه گُرناں پیشِرد ء آهنگءَ را شیئر سرپد بُوتگ ء پیداک اِنت ، اگاں شیئر چریشان ابید ء جتا هم چیزے است گُدَا آئىءَ درگیچگءَ پچارگ کمیں گُران کپیت. ء پدا انگه دگه جیڑھے ایش اِنت که اے تھر په هما شائیراں پُلے بُوت که زیلءَ آهنگءَ برجاه دارگ پراھاں گُراینیں مُشكَلے آت. اے تھرءَ که سنگ ء زیلءَ پابندی هلاس گُت، گُدَا هرچی که دپءَ در آتک مهلوکءَ گُشان گُت. نوں اگاں مردمے رِدءُ پیشِرد ء سنگ ء آهنگءَ سِلاه ء ازباباں گون شیئر create گُت مه کنت، گُدَا هشکین دستان گُجام زهمءَ شان ایت. پمے هاترا اے تھرءَ تھا همینچو بے شیئرین شیئر گُشگ بُوتگ که مردمءَ اے تھرءَ شیئر بُوگءَ سرا بیسے نه کنت. بلئے راستیں هبر همیش اِنت که اے تھرءَ تھا اسل شیئر که گُشگ بیت آباز زیبا ء واناک اِنت. بلئے په همے زیبائیءَ سر بُوگ ء چریشیءَ کار گِرگءَ هاترا مردمءَ شیئرءَ چند زانگ لوئیت. شیئر چی یے---؟ اے جُست چه ازلءَ برجاه اِنت ء پسھانی یک بزین جنگلے رُدان اِنت--- کِشک گُجا دَر کیتیت؟ روچے هزار گپ، سد هزار باوست--- بلئے راستی انگه هما اِنت که شیئر چی یے---؟ چو که اے solid چیزے نه اِنت که مردم ئے وتنی روج روزینی هساب ء کتابانی وڑا به گیشین ایت ء دست ئے بِدنت، پمیشکه کِشک تاب وران اِنت ء سپر برجاه اِنت--- رچرڈس جاگه یے گشیت که ”شیئرءَ کار ماناء ماناء رسگ ء رسینگ اِنت“ ء انگه کمیں دیمتراء رَوت که ”شیئرءَ گوں بستگین ء تچکین سرشنونءَ هچ کار نیست“--- یا شیلَے گشیت ”شیئر آدینکے که هرابیں دروشمان زبیدار پیشداریت“--- یا ”شیئر هر شےءَ زیبائیءَ تھا بدل کنت“--- نوں اگاں مردم همے دونیں دانکانی ریس ء پریسءَ بہ ننديت هزارانی تاک سیاہ بنت، پرچا کہ شیئر تجربیدے ء تجربیدی وڑ ء پئیمان گیشینت بُوت کنت.

لچھءَ بندے به بیت یا دستونکِ جُتكے، اگاں شیئرے گُدَا آئىءَ تھا لبز ء هیال نه گوں یک دومیءَ یکجاہ بنت ء نئیکه بیرگءَ سد آنت، شیئرءَ تھا انچش بیت که برے برے هیال یا مارشت هما لبزان هم

هوار گیجیت که آ اسلءَ شیئرِ تها مان نه آنت۔ برے برے انچین لبز
هم هوار کپ آنت که آ دگه لبزانی جاگهَ کار کن آنت، من اگاں کمیں
ارزان تر ئے بگشان گُذَا اے وُرِ انت که شیئرِ تها لبزانی در ء بُست
انچو بیت که سیاھگ (text) ملار بیت، انچو سما کپیت که لبزانی پاد
چه سیاھگِ زمینَ کمیں چست آنت۔ چوکه ملارین مردمے وتا انچو
سُبک سما کنت که آئیِ هیالَ منی گام چه زمینَ کمیں بُرزر ایر
بُوگَه آنت۔ شیئر یا لچه اسلءَ سیاھگِ همے ملارِ نام انت۔ اے چو
که جاورے (کیفیت) پمیشکه ایشیِ گیشواریَ هبر جتنا جتنا آنت، بلئے
اسلءَ دُرس همے جاورِ cover کنگِ جُهد آنت، ء همے اکسءَ دروشم
گیشینگی انت۔ همے ملار شیئرَ چه رمَ جتنا کنت۔ نُوں چه
بنیادَ همے ملار پُدر کنٹگِ هاترا مردمان لہتے سهارا شوہاز اتگ۔
اے رِدءُ پیشہ، سنگ ء زیل بس همے جاورِ سهرا کنٹگِ نیمون آنت۔
بلئے ایشانی یکشلین کارمزیَ میزان میزانَ هما که اسل شیئر انت آ
اندیم بُوان بُوتگ ء همے نیموناں مہلوک شیئر سرپد بُوتگ۔

پدا وھدے که اے زانت پهته بُوتگ که شیئر چرے نیموناں
جتا اوں وجودے داریت گُذَا prose poetry بُوتگ۔
بگندئے همے گپ انت که پال ولیریَ اے وُر گشتگ ات که ”رم ء
شیئرِ تپاوت هما انت هما که رؤگ ء ناجِ تپاوت انت“ آگشیت که رم
رؤگ انت ء رؤگِ مراد ترا په منزلَ رسینگ انت، وھدیکه تو منزلَ
سر بُوت ئے گُذَا رؤگِ کرد هلاس بیت، بزان که رؤگِ مکسد پیله
بیت۔ همے وُرَا رم انت که آئیِ تها لبزانی کار هیال یا گلوھے سر
کنٹگ انت، وھدے که کلوه سر بیت گُذَا لبزانی مکسد پیله بیت۔
ھیال یا کلوه که سر بیت هما چیز(لبز)ِ سببَ که ترا سر بُوتگ، آئیَ
تو شموش ئے۔ بلئے اگاں رؤگِ دیم په دیمیَ ناجَ بُزور ئے گُذَا چوش
اُنت که ناج ترا هچ جاگهَ سر نه کنت ء شیئر ناجِ وُرَا انت که ایشیِ
مکسد کلوه سر کنٹگ نه انت۔ پمیشکه شیئرِ تها لبزانی بِستار
دومی(ثانوی) نه بیت بلکن لبزانی هستی شیئرِ هستی انت۔ اے
بابتَ ئی ایس ایلیٹَ هم گشتگ ات که ”ما لبزانی تها سر نه کشیں،

لیزانی نیمگَه چارین“ ادا لیزانی تها سر کشگَه متلب لیزانی تها انگه دگه چیزئے درگیجگه جُهدِ انت----- اے توامیں هبرانی مُول ء مراد ایشِ انت که شیئرِ تها لبزء شیئر یکین چیز جوڑ بنت. چه لیزان آ دیم شیئر پشت نه کپیت ء چه شیئر آ دیم لبز----- نُوں چوشِ انت که لیزانی په شیئر بُوگَه هاترَه همے ملار، همے سِحر الْمی انت ء اگان کسَیِ کِرّا همے ملار همے کیهوي همینچو توانا انت که ابیده دگه ازباب ء نیمونیَه وتا سَهرا کت کنت ته باید انت که آ زگرین شیئر بگشیت. ء اے تھرِ تها شیئر گشگَه یک پائندگے ایشِ انت که ادا شائیر وتا چه بازیں cliches آن رکینت کنت. پرچا که هر شیئری چاگردهِ تها پیشِرد ء آهنگِ مدامی کارمزی همینچو cliches جم کنت که اگان ستر آهانی هیال دارگ به بیت ء وتنی دامنِ پھریزگه جهد گُنگ به بیت بلئے انگه چیزئے نه چیزئے مان اڑیت، ء همے مان اڑگ ساچشتِ رُو ء دمِ مسترین دژمنِ انت.

ادا منا لهتے درور گیر آهگَه آنت، بیا سئیل اش کنیں-

من دراین تاریکی
فکر یک بِرئه روشن هستم
که بباید علف خستگی ام را بچرد
من دراین تاریکی
امتداد تر بازو هایم را
زیر بارانی می بینم
که دعاهای نخستین بشر را تر کرد
(سهراب سپهری)

And if you sometimes happen to wake up
on the porches of a palace
in the green grass of a ditch
in the dismal loneliness of your own room

your drunkenness gone or disappearing
 ask the wind
 the wave
 the star
 the bird
 the clock
 ask everything that plees
 everything that groans
 or rolls
 or sings
 everything that speaks
 ask what time it is
 and the wind
 the wave
 the star
 the bird
 the clock
 will answer you
 time to get drunk

(C. Baudelaire)

به تو گفتم ”گنجشک کوچک من باش
 تا در بیهار تو من درختی پر شکوفه شوم“
 و برف آب شد شکوفه رقصید آفتاب درامد
 من به خوبی با نگاه کردم
 چرا که تو خوبی و این ہمہ اقرار ہاست
 بزرگ ترین اقرار ہاست

(احمد شاملو)

آسمان کا ایک حصہ
 میرے دیکھنے کیلئے ہے
 اور زمین کا ایک حصہ تیرے چلنے کیلئے
 سورج تمہاری آنکھوں سے نکلتا ہے اور چاند
 میرے دل میں ڈوب جاتا ہے
 سمندر کا شور تمہارے دل میں بند ہے اور
 دریا کی خاموشی میری آنکھوں میں
 تم ایک کشتی میں سفر کرتی ہو اور میں
 اسکے ساتھ اُنے والے بادل میں

(ذیشان ساحل)

مجھ سے باہر ایک جنگل ہے
 جہاں ہر شام
 میں درختوں کے درمیان
 دُھوپ کو آخری بار دیکھتا ہوں
 اور نکل جاتا ہوں
 (ذیشان ساحل)

اے شیئری ٹُکر کہ بُرزا نبشتہ آنت، ادا نہ پیشردِ زیبِ زینت
 استُ نئیکہ سنگُ آهنگِ سحر روانِ انت بلئے شیئر چہ سیاہگَہ
 سرِ رچگَہ انت، هما کئپ، هما ملار، هما کیھوی زندگیں وڑے چوں
 جنانِ انت، شیئر کہ اے سیمسران سر بیت گُڈا آئی را پہ وتنی سَھرائی
 هچ نیمونُ ازبابِ حاجت نہ انت-----زیل، زیمرُ پیشرد
 شیئرِ جوهر و نہ آنت بلئے اے کہ وہدے گوں شیئرِ ہوار کپتگ
 آنت ایشان پہ شیئرِ انچیں کارے کتگ کہ شیئرِ بھرے جوڑ بوتگ
 آنت-----چو کہ هر زبانِ تھا لبزانی امبارے بیتُ بازیں لبز

یکیں بِزانتَه هم کارمرز بنت پمشکه مردمِ دماگِ جوڑشت انچُش
 اِنت که لبزار یله دنتِ بِزانتاب زَپت کنت. ءُ شیئر ءُ رمِ یک سربری
 تپاوته همیش اِنت که شیئر مردمِ په ارزانیَه گوں وتنی لبز ءُ جوڑشتَه
 زَپت بیت ءُ رم زَپت نه بیت. شیئر اے سِپت همے زیلُه پیشِردِ داد
 اِنت. نون که اے تھرِ تها زیل ءُ پیشِرد در کاینت گُڈا ایشِیَه زَپت
 بُوگِ بُود کم یا هلاس بیت - بلئے زَپت بُوگ په شیئرَه گیشین سپتی ءُ
 الْم نه اِنت که هر شرّین شیئر یا لچه مردمَه زَپت هم به بیت.
 ءُ پدا من شائیانی اندرا اے بابتَه یک تُرسے هم ماران-----
 ءُ آیش اِنت که بازیں شائیر همے سرپد بیت که اگاں اے شیئر رواج
 به گیپت گُڈا بگنڈئے زیل ءُ بامِ جهگیرین شائیرِ نهاد کمتر به بیت،
 بلئے چو نه اِنت، شیئر، شیئر اِنت. آ روایتی technique ء به بیت یا
 که نوکین ڈروشمیَه اگاں شیئر اِنت آئیِ نهاد ء شرب هما اِنت. بس
 شیئرَه وتنی اندرا مُهکم ء توانا بُوگ لوئیت ء وتنی اسلُه جوهر برجاھ
 دارگ کپیت.

بلئے چرے اسل ء گواچنی سببَه ابید اے تھرِ مانگیشگِه
 دگه یک نیمونے اوں آست، ءُ آنیمون اے تھرِ نام اِنت. تھرِ نام سک
 اِنت - بنیادَه اے تھرِ ودی بُوگِه یکیں مُول ء مراد همے
 بُوتگ که انچیں شیئری دروشمے بہ بیت که اودا شیئرِ ارواه آجو به
 بیت ء آئیِ سرا هچ گیشین چیزء بار مه کپیت. پمئے هاترا رِدء پیشِرد
 ء سنگ ء آهنگ چرے تھرِ کشگ بُوتگ آنت. بزان یک انچیں لچھی
 تھرے که ابیده وتنی اسل ء جوهرَه هچ وریں پوشک ئے سربار مه
 بیت، ما گُشت کنیں که زگرین شیئر----- من هر وھدَه که
 اے تھرِ تها شرّین لچھے یے واناں همے ماران که شیئر وتنی اسل
 ڈروشمَه منی دیمَه پُدر اِنت----- ء منی هیالَه اے تھرِ
 نامِ ایشِیَه شهم پولنگ کُتگ، پمیشکه رملچھِ نیمگَه دلگوش دیگِه
 هوریَه من ایشِیَه نامِ بابتَه اوں جیڑگ بِندات کُتگ. ء گُڈا منا
 بلوچی گُوهنیں شائیرِ تها یک لبزے "پیاپ" دز کپتگ که بلوچیَه
 اے تھرِ جوانترین نام بوت کنت. اے لبز چه ملا پازل ء جام ڈُرکِه

دو شیئرانی سرشنونء پِمَا سر بوتگ--- ملّا پازلء سکّین شیرکن ء
تامداریں شیئرے که

هر دم داب کنت نودی شل
گندیم گونگین گرکی تل
استینء پیاپیں ترُونگل

پازلء اے بندي تها ”پیاپ“ په بے کِچھ (pure) ء ماناے کارمرز بوتگ،
پیاپیں ترُونگل بزان هما ترُونگل که چه استینء سستگ بلئے انگه
زمینء نه کپتگ ء هچ وڈیں دنر ء هاک ئے نه چتگ، پهک ء بے کِچھ
اِنت۔ ترُونگل دانکه زمینء نه کپتگ پیاپیں ترُونگل اِنت بلئے وھدے
زمینء کپیت گُدُا بس ترُونگل بیت--- نوں بیا همے لبڑء
سرشنونء جام درکء زیبانیں شیئرے چاریں۔

هر چنت که سوھنیں همسران
بول ء پیاپیں سجنان
مئے همرکبیں دوستان
سوھنا چو مثل بوستان

جام اوں ”پیاپ“ء هما بے کِچھ ء پلگارء بزانتء کارمرز کنٹگء اِنت
که پازلء کُتگ آت--- ”پیاپیں سجن“ جام هما کاڑان
گشیت که انگه گوں کسء هم نیاد نه بوتگ آنت، ء چه هچ رنگ ء
بوء آشنا نه آنت۔ چرے شیئران اے گپ تچک بیت که ”پیاپ“ء بزانت
زگر ء بے کِچھ اِنت، پمیشکه من په بلوچیء اے لچھی تھرء نامء هاترا
”پیاپ“ء سلاھء دیاں۔ پرچا که چه بلوچیء ابید آ دگه زبان هم دان
روچء مروچی اے تھرء نامء په لاچاری کارمرز کنٹگء آنت۔ انگریزیء
چه فرانسیسیء رجانک کت ء prose poetry کت، بلئے انگه دلجم نه
اِنت، برے prose poetry ئے گشیت ء برے speach rhythm ء نام
ئے بندیت۔ اردوء و نامانی لڑے رواج گپتگ--- نثری
نظم--- نظم منثور--- نثر لطیف--- نشم۔ ء دگه باریں چے
چے؟ دگرا بِل بلوچیء اوں برے رملچھ اِنت ء برے ردانکی
لچھ--- اے تھرء پادانی مُھکم نه بوگء مزینیں سبے همے نام

آنت--- همے نام آنت کہ ایشیء پچار ئے دن زین ء بیسہ ئے شکست گتگ۔ بلئے اے توامیں گپاں جیڑانءَ من چہ وتا اے جُست هم گتگ کہ اگاں آدگہ زبان اے تھرے گوں همے دو رگین نامان زُرت کن آنت گڈا بلوچی ئے پرچا مہ زوریت--- ؟ ء پدا گوں همے جستاءَ اے پسہ اوں هوار کپت کہ لبزانک ء ساچشتءَ راهءَ هچ رهبند اڑاںد نہ بیت ء پدا اے رهبندے اوں نہ انت بس لاچاری یے--- ء لاچاریءَ توک همینچو زُوت چہ گورا لگوشگ بہ بیت پہ لبزانکءَ ساچشتءَ جوانتر انت--- منی بس پہ بلوچیءَ سالاہ یے کہ اے تھرے نام باید انت ”پیاپ“ بہ بیت، اگاں بلوچیءَ تباءَ کپت و شر انت، اگاں نہ کپت هم جیڑہ یے نہ انت پرچا کہ هر تھر و تی جوھرءَ بستاراءَ مانیت البت اگاں نام genuine بیت تھ تھرءَ سپر آسان تر الٰم بیت۔

اے کتاب ”پیاپیں لچھے پتو“ یک لچھے یے کہ جتا جتائیں بھرانی تھا انت، ء هر ٹکر و تی تھا سرجمیں لچھے یے هم ء یگین لچھءَ بھرے هم۔

گڈسرا یک الٰمی دانکے ایش کہ منی اے لچھی تھرے نیمگاءَ آهگءَ سبب منی مھروانیں سنگت غنی پھوالءَ وھدءُ بے وھدیں کڈن بوتگ آنت ء اگاں پھوالءَ منا اینچو کڈن مہ گتیں بُوت کنت کہ اے نیمگاءَ منی دلگوش دئیگءَ کار انگہ مهتل بُوتیں۔

۲۰۱۴ اکتوبر ۲۲

(”پیاپیں لچھے پتو“)

پیروزءَ شیشگ

برے برے لهتے چیز گیش کپ آنت ، گُدَا آچنگ ء هالیگین
 جاگه یے ایر کنئگ لوٹ آنت - پرچا که الٰم انچین جاگه بیت که اودا
 اے چیز پکار بنت----- جنگلان سپر کنٹگِ وهدان من باز براء
 دیستَ که گُوات گیش کپتَ ، گُدَا من جُهد کُتَ که گُواتِ گیشین
 ٹُگرائِ چنان ء ایر بکنان ----- ڈرچک شاھانی سرا----- هورکین
 کانیگانی تھا----- گُوزوکین مردمانی جیگ ء دامنانی سرا-----
 گُواتِ گیشین ٹُکر هرجاہ ترا دست کپ آنت، برے برے چگولین
 مُرگانی بُلانی سرا کپ آنت گُدَا اے بزگین مُرگ سک نگیگ بنت-
 پمشکه اے چنٹگ ء نزآرگ لوٹ آنت----- کئے زانت کُجا لچھے یے یا
 کسّئه یے هاترا ایشانی حاجت به بیت----- ء اگاں تئی سر دریاء
 به کپیت گُدَا تو گِندئے که چوں چوں گیش کپ آنت ----- همے
 پئیم درد ء لدُت هم گیش کپ آنت ، چاڑ ء تاھیر هم ، گیر ء زهیر
 گیش کپ آنت ، اے دُرسانی هاترا مردمَ دُرپے گون بُوگ لوٹت-----
 دانکه اے زوالِ مه بنت ء کارَ بیا آنت، ء همے چن ء نزار ازم انت-----
 بلئے برے برے بازیں چیزے پشت هم کپیت ----- مردم که نبشتہ
 بندات کنت گُدَا سحر آئیء انچو انگر کنت که آبازیں چیزے یله دنت،
 چراهان شُمشکار بیت -

وتنی اے کسّهانی کتابَ که من چاران ته سماء بیت که من
 چندے کسّئه یله دانگ----- لهتے کسّئه انگت پش کپتگ-----
 کسّئه ء شیئران هم اجبیں گُدرت گون----- تو نزانئے که کدی ء
 چوں سُرپگ کن آنت؟ برے هیالِ دُروشمَ ، برے ندارگِ وڑا سرءُ
 چمّانی تھا سُرپ آنت----- ء همنچو نگیگ کن آنت که پتو نبشتہ
 کنئگَ ابید دگه هچ راه ء در پش نه کپیت -

یکروچے لهتین مردم گیابانیء نشتگ ء مُرگانی بولیء هبر
 کنئگَ آتنت ----- زندِ بابتَ، موسمانی سرا، روچ روزینی

هبر---- ته همے وھدے یک جنگلے و تی چونکی چه گدوھے کش
إنت ئے پیتاپا یله دات آنت که بیلے گرم ئے به جنت ئے و ت گدوھے
روپگ ئے بندات گت---- بلئے اناگمہ که جنگلے چم شانک دات
آنت ته دیست ئے یک کپوچے دُرچکے نوان گتھ ئے ایشانی گپا
گوشدارگہ انت---- جنگل پدا و تی گدوھے روپگہ دلگوش
بوت----

آ نیمگا کپوت ایشانی گپا گوشدارانہ جیڑگہ آت که اے
مردم هبر و کنٹگہ آنت---- بلئے هبرانی تھا چیزے کم انت----
کمیں جیڑا تے کہ چے کم انت----؟ هو---- بولی و مئیگ
اپت---- بلئے سان نیست، ہشکین لبز آنت---- جمبر نرم ئے
سارتی پدر نہ بیت---- گڈا اے چوں جمبر انت----؟
شہمہ گشگہ رند هم چماني تھا هچ گندگ نہ بیت---- اے وڑ
چوں بوت کنت؟ کپوت گپا گوشداران تگانسر بوان آت----
پدا وھدے که جنگلے دیم اے نیمگا ترینت تھ گندیت کہ----
کپوتہ وناسے گش ات ئے آس دیاں بوت ئے ساھگہ نشگین مردم یک
یکہ داراھان بوت آنت---- کپوت پہ دمانے مهتل آت----
وھدے دلجم بُوت کہ اے مُرت آنت گڈا آتک ئے ایشانہ اے نیم ئے
نیمہ لیٹینت ئے---- پدا کیسگ اش چار ات آنت---- بلئے
ایدئے لبزان دگہ هچ در نہ کپت---- گڈا کپوت دلجم بوت ئے بال
ئے گت---- جنگلے گدوھ نیمہ رُپتگ آت ئے شُت ڈنے و تی چونکی
ئے پدا آورت آنت گدوھ--- ئے پہ چونکیانی مُشكولیہ هاترا کسئہ
یے بندات ئے گت کہ کسئہ تھا لہتین مردم آنت، کہ مُرگانی بولی
ئے تران کنٹگہ آنت---- لبزاٹنت کہ سان اش نیست آت---- وناسے
آت کہ آس ئے بُرتگ آت---- کپوتے آت ئے لہتین لاش آنت----
ابیتکی یے آت کہ گیابانے جوڑ بوتگ آت-

مردمہ هر رندا پہ و تی درگیجگہ و تی جند هلاس کنٹگ کپیت
، ساچشت درد هم همیش انت ئے لڈت هم۔ انچو گوش آنت کہ Die
، ایشیا land become what you are

که ساچشتکار و تی هر ساچشتِ تها گوں و تی اصلَه دُچار کِپگِ هاترا
و تی هستین درُوشمَه بورینیت--- ساچشت، ساچشت اِنت، شیئرِ
درُوشمَه به بیت یا رَمَه ----- من که کسَنِه نیمگَه دیم ترینتَه
گُدَا جیڑِ اِتگ که مردم تامَه بدل کنت، بلئے من سک بهمنتگان پرچاکه
نه تام بدل بوت ء نه درد--- انگه هم من یک ور زندانی باه ء هما
ور آجو باه--- آ توری شیئرے به بیت که کسَنِه یے --- هر
نبشته بنداتَه منا انجو سماء بیت که من نه دیستگین، ته مان لهتین
قلاتَهِ تها پُتُرگایان که آئِه تها چدُه پیش کس نه شُتگ ء کس نزانت
که اودا چے آست--- چمدا منی نبشه بندات بیت --- بلئے
هلاس کنچگِ وهدَه منا همَه مارشت بیت که من و تی اندره تهارین
دمکانی تها گُرْنے گوازینگَه رند، پدا په دُنیاء آجو بُوگَه آن ---
بندات ء آسر هر دُکان و تی و تی چاڑِ ئے گون اِنت--- بلئے دانکه
نبشه روان اِنت آئِه دگه نامے --- که اودا نه " من " آست نه "
دُنیا " نه " زندان " آست ء نئیکه " آجوئی " --- ء ساچشتِ
و شترین موسم همیش اِنت--- لبزانتِ میئم انچیں ملگُزارے که آ
هستیِ ٹُکران گچین کنت ء چنت ء پدا آهان و تی ورُجا جو زینیت ء هما
هستیَه پیئم کنت که آئِه تها چوول جنچگَه اِنت--- اے گپ
دوئین ورُجا راست بیت، که ساچشتکار و تی تهِ هستیَه گشیت ء
دُنَه پیشداریت یا دُنَه ندارگَه گوں و تی تهِ موسَم همزیل کنت ء
نوكین درُوشمَه دیما کاریت--- گپ یگین اِنت --- بس هما
ملگُزار کار کنت ء نام ئے لبزانتِ میئم اِنت-

تُنْ هُدَاءِ مزنيں نیامتے--- اِزمَه کچَه ء مَپَه هما مردم زانت
که و تی تُنَه ئے کچَه کُتَه--- هر مردمَه یک درپے گون--- تُنَه
همَه درپِه تها کنچگ بیت، چو که تاس یا کدھِ ورُجا--- چناها گیشتر
اے ور بیت که مهلوک همَه کدھَه آپ مان کنت ء و تی تُنَه پُروشیت---
بلئے هر کسَه که کدھَه را آپ مان کُت گُدَا آئِه تُنَه دراندیهه بیت ء
چرائِه دستَه درکیت--- تُنَه که دراندیهه بوت گُدَا بزان اِزم نه
مَنت--- بس و تی تُنَه پھریزگی اِنت --- چدا زور هرجاہ

بروء، إزم تئى لنڪڪءَ يله نه كنت۔۔۔۔۔ تُنْ كه گون تو سِيل اِتگ گُڏا ترا تکانسر بُوگِء هاجت نه إنت، آوتى شهمگِء جاگَءَ وٽ درگيچيت۔۔۔۔۔ يکروچے من نازينڪَ ديسٽ۔۔۔ نازينڪَ نام من نزانان کئے إنت۔۔۔۔۔؟ هما روچَءَ كه من ديسٽ، دلَءَ گُشت اے نازينڪَ إنت۔۔۔۔۔ ئُ دلَءَ اے گپ همنچو په کوکار گُشت كه من چرائِيَءَ آئِءِ نام هم جُست نه گٽ۔۔۔۔۔ راستى مُردنى هميچ إنت كه من انگه هم نزانان كه نازينڪَ نام کئے إنت۔۔۔۔۔؟ نازينڪَ کساس 28 يا 30 سالى جينيے۔۔۔۔۔ بيكاهِءَ وهدَءَ من چه وٽ لوگ درکپتگ آت آنت ئُ آچه مئے همساھَگَءَ كمپانَءَ درآتك۔۔۔۔۔ گون من ديم په ديم بوت۔۔۔۔۔ من آئِي چمانى تها چارِات، همے يگين دمانَءَ من ديسٽ كه آئِءِ تُنْ آئِءِ ديدوکِءَ تها چو مارءَ ورُوا پتاتگ ئُ سر ئے مِكَ إنت۔۔۔۔۔ ئُ همے يگين ساهٽَءَ نازينڪَ چه من شِگوست ، بلئے آئِءِ تُنِءِ زبيائى انگت هم منى همراه إنت۔۔۔۔۔ چو مارءِ ورُوا كه وٽا گرد گرَدَ پتاتگ ئے۔۔۔۔۔ ئُ چمَ ئے همے دابَءَ موڻ اِتگ آنت كه گُشَءَ تهنا منا گِندگ لوثٽت۔

اے کسَئَه يے يا کسَئَه يے آسر إنت كه مروچان چه مئے ميٽگَءَ رَمَگَ درنئيت۔۔۔ من كه کسان آتائ گُڏا روچے دو رندا۔۔۔۔۔ يگَءَ سُهَبَءَ مهله كه رَمَگَ ديم په چراگاهَ سرگپتگ آت ئُ يگَءَ ديكِرَءَ كه رَمَگَ واٽر بوتگ آت۔۔۔ من همے نداره الٽ چارِات۔۔۔۔۔ يك مردمے كه مُگَي يے دستَءَ آت ئے۔۔۔۔۔ دلوتاني چُست كُتگين دنزاٽي تها بُرَءَ پُدر بُوت ئُ بُرَءَ انديم۔۔۔۔۔ ئُ بُرَءَ بُرَءَ كه کسانين شنَڪَءَ تُرانچ بستَءَ چه رَمَگَه ڏُنْ درکپت ، گُڏا شپانڪَءَ تگ بستَءَ پدا سرداٽ ئُ رَمَگَه هوار گيتک۔۔۔ من مُدام لوڻ اِت كه شنَڪَءَ انچو تُرانچ به بنديت ئُ رَمَگَه رهبنداٽ به پُروش آنت۔۔۔۔۔ منا اے ندارهَ سك تاهير داتگ آت۔۔۔۔۔ نوں من كه إزمِءَ بابتَءَ جيڙان منا هما شنَڪَءَ رَمَگَه گير کاينت۔۔۔۔۔ چاگرد گون وٽي راه ئُ رهبنداٽ هما رَمَگَ إنت كه يك مينيٽ كِشكَءَ رُؤُگَه ئُ آهَگَءَ هيل إنت ئُ إزم۔۔۔۔۔ هما شنَڪَءَ كه همنچو نوک ئُ تپاٽ إنت كه انگت

هچ هیل ء گُته کاریء پولنگ ئىے نه چت ئىے----- بلئے کسّئه بس
همے نه انت----- اصل کسّئه ایش انت که مهلوک گوشیت آچ مئے
زمانگاء پیش یک شپانکے بوتگ که نام ئىے پیروزَ آت----- اے
رَمگ که ما دیستگ ، ایشىء شپانک هما پیروزَ نماسگ آت----- گوش
انت که که پیروزَ رَمگ وهدے چراگجاھَ يله داتگ گُدَا وَت وئیل
بوتگ پرے بُوٹگ ء پرا بُوٹگ----- آئىَ همے بُوٹگ ء درمان کاھ
ئے چتگ ء آورتگ انت ء سجھین شپ نشتگ ء همے درمان کاھ ئے
ساتگ انت ء شیشگِ درپیء کُتگ انت----- ء آئىَ اے شیشگ چو
وتی ساهَ دوست بوتگ----- پدا اے شیشگ ئے کسّى دستَ نه
داتگ----- بس برعے برعے وتنی درمانانی بابتَ هبرئے کُتگ-----
که منی شیشگاء هر نادرahiء درمان مان انت----- پدا وهد
گُوزان بوت ء پیروزَ مُرت----- پیروزَ کوٹیء آئىء شیشگ ایر
ات----- بلئے کس اے شیشگِ هیالَ نه آت ----- بندیں
لوگ----- کم کمَ ڈران بوت----- زمانگاء رند پُشپدان لوگ گروتک
که آئىء جاگَهَ دگَ لوگے بندیں----- گُدَا همے وهدان ایشان
دیست که هما شیشگ گوں درمانانی انگت ایر انت ----- بلئے هاک ء
دنزاں بار انت----- ء موكوان همنچو گُدام بستگ که آئىء تھِ
درمانانی رنگ زانگ نه بیت. مهلوکاء شیشگ دیست ء پچھے
آورت----- بلئے کسَ دست نه جَت----- ء شیشگ گُدامانی تھا
قبر بوت----- کسَ نه جیڑ ات که اے شیشگاء چے مان بوت
کنت-----؟ یک چاگرَدَءِ نوبتے ----- وهدِ ساه کشگِ
زیمر----- گُوستگین روج ء شپانی شہم ء تھاری ----- بلئے
ارمانی گپے ایش انت که چرے ڈرسان توانا تر انت همے موكو که
آئىء تندان ایشانی نپس اندیم گُتَتَ----- پیروزَ گوں وھدَه
----- گوں رَمگَ----- گوں چاگرَدَه همے تندانی تھا قبر انت
ء قبرِ سِنگاء سرا بس بے تواری نبسته انت ----- پمشکه برعے
برے من جیڑ آن که کسّئه گوشگِ هاترا کسّئه الْمَى انت-----؟
باز براء چو هم بیت که کسّئه یےِ موتک چه کسّئهِ مسترین کسّئه

بے جوڑ بیت----- ازم پیروزے شیشگ انت، اگاں قبرئے هم بکنے----- وتی موتکاء کسئه بے ساز ایت-----

اے کتابِ تھا سے(3) کسھاں ابید که بنداتی زمانگاء نبشه بوتگ انت ء هما وھداء منی ناماء ”تاکبند درد“ ء شِنگ هم بوتگ انت، آ دگه توامیں کسئه رندي زمانگ ئیگ انت که ”سمو بلوچ“ ء قلمی ناماء تاک ء تاکبندان چھاپ بوتگ انت----- اے قلمی ناماء منی نبشه کنٹگء مُراد ایش ات که مردم کمیں وتا اندیم به کنت ء کارے به کنت ء نداره بے به چاریت ----- بلئے چو نه بوت----- وھدے اولی کسئه چھاپ بوت، منا سنگتان گپت که ما ترا پچھه آورتگ ----- سمو بلوچ توئے --- ء من نه من ات----- بلئے پدا پچاروک گیش بُوان بوت انت ----- ء آسر همیش انت که من اے دُرسین کسھاں وتی ناماء شِنگ کنگاء آن ----- وائے ما ء وائے مئے نادرزرسی بلئے----- بلئے ازمکارء مسترین نادرزرسی ء شاده ایش انت که آ ازماء آسر گُت نه کنت----- کسئه انگت هم باز پشت کپتگ ----- ازم گون مردمء ساهء رئوت ء کیت، پمشکه آسر نه بیت----- ء شیئے به بیت یا کسئه بے من نه آئیء بِنداں کناء ء نئیکه آسر----- بس جیڙان ئے -

18/03/2016 ، گُوادر

(”لیلان“)

دوا

شئیر چه شائرة چے لوئیت؟ هما کجام کجام تقاضا یا تلب آنت
که آهانی پیله کنگاء رند مردم شریں شئیر گشگاء سوہمند بیت---
شئیر ُ ساچشت ِ بابتَ اے وڑین باوست مئے روج روزینی
لبزانکی زند ِ بھر آنت. مئے نبشتہ کار چه بِنداتَ همے پئیمین
جُستانی دیمپانی کنانَ پیداک آنت. بلئے منی کِرا چه بنیادَ جیڑه اے
نه بوتگ، من هجبر نه جیڑ اتگ که شئیر آچ من چے لوئیت؟ منی جیڑه
مُدام اے بوتگ که من چه شئیرَ چے لوٹان؟ شئیر کجام وڏ به بیت
که منا ساکم به کنت؟

ءُ چه شئیرَ منی اے تقاضا یا لوٹانی لڑ هر رو بدل بیت
پمیشکه سک دراج انت. من چه بِنداتَ همے سرپد بوتگان که اگن
تو چه شئیرَ هچ مه لوٹ ئے، شئیر آچ تو هچ نه لوئیت ---- تو
بس شئیرِ ریپَ لهتے بے پستارین رهبندانی گلامی کنئگَ لاچار بئے-
وھدے که ساچشتَ اولی کار هسارانی پروشگ انت. پمیشکه من
جھد کنان که چه شئیرَ منی لوٹ گیش بوُان به بنت.

برے برے من شئیرَ پرمایان که چیدگ به ڈیرینیت---- باز
رندَ من لبزان پمینچو آزات یله دیان که آ منی دلِ گپان وتنی زبانَ
بگش آنت.

برے برے من شئیرَ لاچار کنان که چھر جوڑ کنئگَ بدلَ
شے جوڑ بکنت---- باز رندَ من شئیرَ گشان که آ بے توار به بیت،
چه کسَءَ هچ مه پُرسیت ُ هچ کسَءَ پسَه مه دنت---- برے
برے من چه شئیرَ تلب کنان که منی وابِ تھا هبر بکنت ُ باز براء
من چه شئیرَ همے لوٹان که آ وتنی معناء منی چممانی تھا مان به
داریت---- همے دابَ منی ُ شئیرَ داوا برجاھ انت. هما روجَ
که شئیرَ چه من چیزے تلب گُت گُدا اے داوا هلاس بیت---- داوا
که هلاس بوت گُدا شئیر روت بس کرافٹسمین شِپ پشت کپیت.

2022 فروری 17

(تئی هیالِ گُدرتاني میتگَ)

شئیر ء کبس

منی جُهد همے بیت که شائیری چو آ جنگلءَ مهیت که من په وتنی دلوشیءَ کبسنءَ گُنهءَ په وهد آپ ء دان ئے کنان، بلے چریشیءَ گیش همے انانءَ آن که کبسنءَ دپ پچ مهیت ء جنگل بال مه کنت. آ آجوئیءَ که من شئیرءَ را دئیاں، آئیءَ دھنگے هم منا نسیبءَ نه اینت. منی شئیر هما جاگهءَ هم په هبر کنگا آزاد اینت که او دا منا هاموشی وشتر بیت. من شئیرءَ رزا دئیاں که منی گپانی تھا وتنی بیوانکیءَ بر جاہ به داریت. من آئیءَ گمک کنان که منی چاگرديءَ اخلاقی دَر ء بستءَ بگیرءَ هبر به کنت. من شئیرءَ اے هڪءَ دئیاں که وتنی وسءَ گڈی سیمسران گوں من دُرمنی گت به کنت. منی جُهد بیت که من آئیءَ به سینگاراں، بلے آئیءَ حاجتءَ رِدَه من آئیءَ چه برگشته بوگا مه کن نه کنان، پرچا که من زاناں، شئیر هر چیزءَ ابید دم گشت کنت، بلے گُمراہ بوگءَ آجوئیءَ ابید زندگ بوت نه کنت. پمے هاترا من شئیرءَ چه اِزمی، اخلاقیءَ چاگرديءَ گتھ کاریاں مه کن نه کنان. هر هما کار که په تورؤ کنگ بھیت، چس ئے هراب بیت، پمیشکا په من الٰمی اینت که من گوں شئیرءَ انچو بھکنان، انچو که کسے گوں وتنی تھنائیءَ کنت، انچو که کسے گوں وتنی دُرمنءَ کنت. منی جُهد همیش اینت که من شئیرءَ چه هر چیزءَ بھرگیناں ء هر چیزءَ تھا هئوار بھگیجان.

مانا ء بے مانائیءَ نیامءَ دُنیایے آباد اینت. چُناها مانا لاچاری یے. هر چی که وتنی اسرا راں سرجمءَ پُدر به کنت، مانایے وجودءَ کئیت. بلے بے مانائی لاچاری یے نه اینت، تو انے... دریایے، که اے جُلگھءَ تھا کدی چے پُدر بھیت، هچ زانگ نہیت. اِزمءَ سرجمین سر ء کار گوں همے تو انءَ اینت، گوں همے جُلگھءَ اینت. اِزم مُدام چه همدا شَھم ء جلشک شوہاریت، تُراشیت ء تُرازیت.

بلے چو که چاگرديءَ چاگردي زانت ابیدءَ ماناءَ و تا پچاہ آورت نه کنت، پمیشکا همے شَھم ء جلشکان ماناءِ ٹیگ (Tag) جنت ء ایر

کنت، دانکه آهانی تها و تی کرده جهگیری نشان گُت به کنت. پدا همے جتگین ٹیگانی رِدَءَ مانا آفرینیءَ دیما بارت... ما کدی هئیال گُتگ؟ که ما هما دمانءَ سَكَ گَل بئیں وهدے مان گیشتگین گِر ءُ بندےءَ مانا په ما پدر بہیت؟ اسلءَ مارا همے گُشگ بوته که شُمئے کرد مانا درجنی انت. هرکسءَ که گیش مانا شوہازی گُت، آ همینچو گیش بودناک تر شمار بیت، بلے اسلءَ تؤ که چیزان مانا دیئے، آهان محدود کنئے. آهانی تها باریں دگ چُنت نکش ءُ شَھم بنت که مانا مئین بوگا رَند آ گُل (درُست) و تی چمّان بند کنت، ءُ همے اسل تاوان انت.

شئیر آ چِنگل نہ انت که نکش ءُ نگاریں کبَسِءَ تها انت ءُ په وهد آپ ءُ دان کنگ بیت. شئیر مُردنی هما چِنگل هم نہ انت که چه کبَسِءَ ڈُن انت. شئیر چِنگلءَ هما سُر ءُ پُرانی نام انت که چرائیءَ اسرا ران چِنگل و ت هم آشنا نہ انت. شئیر هما نہ دیستگین کِشك ءُ نکشانی نام انت که نه گُوات آهان و تی تها بندیگ گُت کنت ءُ نئے که چِنگل آهان په و ت نام ءُ پچارے دات کنت. لہتین املی لاچاریاں شئیر ءُ شئیر آtrapءَ نشتگین مردم یکّیں دابءَ بے وس گُتگ آنت. ما شئیر بانداتءَ چه کبَسِءَ آ دیم روگا ساڑی نہ ایں. ما انگه اِزمِ آپ ءُ دان کنگءَ ریپءَ و تا سھڑینتے.

شئیرے اگل گُوستءَ ڈسگا انت، بزار کارے کنگا انت، آفرین انتئے. اگل گواچنءَ پدر کنگا انت، هزمتے کنگا انت، مھربائے بات.

اگل پیش گُشیے کنگا انت، گُرا سِتکانی گُرنجءَ بندگ لوٹیت.

بلے آ که شئیرے بیت، نه کار کنت، نه ستا شوہازیت ءُ نئے که سُجدگانی حاجتے داریت. آ بس همے جتگین ٹیگانی سرا جُستِءَ نشان جنت، آهانی بستارہ بورینیت ءُ چه Absurdityءَ انچیں شَھم ءُ نکش زوریت که نہ دیستگین شہرے کِشكَءَ بہَدَّسنت.